

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Έφηβεια και ΚΩΝ. ΛΟΥΓΛΟΥΔΑΚΗΣ

ΣΥΝΕΠΑΝΤΙΣΗΣ ΣΤΙMOΣ

ΑΜΟΧΔΗΤΟ ΔΒΔ ΑΕΚ. ΑΔΑΜΑΝΤΟΣ

142 95 Ν. ΙΩΝΙΑ 1013M

ΜΗΛΟΣ

Διευθυντής: Παύλος Μπελιβανάκης - Γραφεία: 848.01 Αδάμας Μήλου - Τηλέφωνο και FAX: (0287) 22.250 Αρ. Φύλλου 232 - 28 Φεβρουαρίου 1998

Ιστορικές αναφορές

Μια επιστολή του Κων/νου Λουλουδάκη Δημοδιδασκάλου Αδάμαντος

Του Σίμου Μίλτ. Συμεωνίδη

Με προτροπή του εκδότου της «ΜΗΛΟΥ» κ. Γρηγόρη Μπελβανάκη άρχισα προ πενταμήνου (και συνεχίζω) συστηματικές έρευνες στα Γενικά Αρχεία του Κράτους για την επισήμανση και συγκέντρωση ντοκουμένων σχετικών με την Ιστορία της Μήλου. Τα αποτελέσματα υπήρξαν πλούσια σε αριθμό εγγράφων και σημαίνοντα στο ποικίλο περιεχόμενό τους, καλύπτουν δε πολλές πτυχές του βίου των κατοίκων του νησιού κατά τον 19ο αιώνα. Τα εν λόγω ντοκουμένα, κατά την υπάρχουσα ευγενή πρόθεση, θα αξιοποιηθούν καταλλήλως απ' εδώ και στο εξής.

Μεταξύ, λοιπόν, των στοιχείων αυτών, και τ' αναφέρομενα στον Κων. Λουλουδάκη, διατελέσαντα διδάσκαλο του δημοτικού σχολείου «εἰς τὸν νεωστί υπὸ Κρητῶν συσταθέντα εν Μήλῳ δῆμον του Αδάμαντος» (έγγραφο της 5-12-1845 του Υπουργείου Παιδείας). Προ αυτού, πάντως, και υπό δυσμενείς λειτουργικές και οικονομικές συνθήκες, υπηρέτησαν στο ίδιο σχολείο α) ο Ν. Κοπακάκης, από 5/12/1845 - προ 9/10/1846 και β) ο Γ. Ροδίτης, από 3/2/1847-20/1/1851.

Ο Κων. Λουλουδάκης, παλαιός δάσκαλος, από της εποχής του Καποδιστρία, «επιθυμών να ησυχάσῃ όπου και οι λοιποί συμπατρίωται του εἰς τὸν νεοσύστατον δῆμον του Αδάμαντος» εζήτησε (στις 12 Ιανουαρίου 1851) «να διορισθεί εἰς τὴν εκείσε τὸν δημοδιδασκαλικήν θέσιν» και αντικατέστησε τον Γ. Ροδίτη. Άλλα για τα σχολικά του Αδάμαντα θα γίνει λόγος εκτενέστερα σ' άλλην εργασία. Τώρα θα παρουσιάσουμε μόνο μια προγενέστερη, της 20/12/1848, αναφορά του προς το Υπουργείο Παιδείας την οποία θεωρώ ως υπόδειγμα γραφής και αξιόλογο βιογραφικό σημείωμα του διδασκάλου: Το κείμενό της έχει ως εξής:

«Προς το επί των Εκκλησιαστικών και της Δημοσίου Εκπαίδευσεως Β(ασιλικόν) Υπουργείον

Ο υποφαινόμενος δευτοπαθώς αναφέρων, εκθέτω ὅτι προ της ενάρξεως του ιερού υπέρ της Πατρίδος αγώνος, μετερχόμενος το διδασκαλικὸν επάγγελμα των Ελληνικῶν, Ποιητικῶν, Ρητορικῶν καὶ ἄλλων μαθημάτων εν τε Κωνσταντινούπολει καὶ Ρωσίᾳ, ὅπου τότε μυθείται πάρα τοι αιδίου Α. Υψηλάντου της Φιλικῆς Εταιρίας ιερά ὄργια εχρημάτισα μέλος αυτῆς, ως λαβών μετά θερμού ζήλου καὶ ενθουσιασμού το Αποστολικόν της Φιλελευθερίας Σύμβολον.

Αρξαμένου δε του περί ου λόγος ιερού αγώνου, ἔγνως ως λίαν φιλογενής καὶ φιλόπατρις, σφοδρώ καὶ διακεί τω ἔρωτι περὶ πίστεως καὶ πατρίδος μαχόμενος, δεν ἐλειψα από το να δράμω αυθόρμητος καὶ μετά θερμότατου ζῆλου, ὅπου η φωνή της Πατρίδος καὶ η Σάλπιγξ του Ἀρεως αντίχει υπέρ της κοινῆς ελευθερίας καὶ καταταχθείς εἰς την υπέρ αυτής χορείαν των κατά τε θάλασσαν καὶ ξηράν αγωνιζομένων προς ἔξωσιν καὶ αφανισμόν των της πατρίδος ἀθέων τυράννων, προσέφερον εμαυτόν τη φιλάττη Πατρίδι οιονεὶ ἄλλο ιερόν θύμα καὶ οιοκάρπωμα. Επὶ δε πάσι τούτοις κύριοι! καὶ τα οικιανά πιστοποιητικά καὶ διάφορα έγγραφα απο-

δεικτικά, ἀπέρ προ ικανών ετών επαρουσίασα προς τὴν τότε διορισθείσαν περὶ των εχόντων δικαιώματα εξεταστικήν Επιτροπήν ἐτι μάλλον εισὶν αψευδεῖς καὶ ανατίρρητοι μάρτυρες δόλων των ενταύθα παρ' εμού λεγομένων τελευταίον δε, ίνα συνελών είτω ως ων εἰς εκ των πρωταγωνιστών υπέρ της φιλάττης πατρίδος ήτιζον πάντως ὅτι, διὰ τας λίαν συνοπτικώς ενταύθα μοι εκτεθειμένας πλείστας προς την εμήν φιλάττην πατρίδα, πιστάς εκδουλεύεις μου καὶ διὰ τους υπέρ αυτῆς αναριθμήτους καὶ ακαταμαχήτους αγώνας μου, μετά την αισίαν των ήδη καθεστώτων πραγμάτων αποκατάστασιν, θέλω καγώ ανταμειφθώ αξίως των εμοί πεπραγμένων πολλών καὶ μεγάλων ανδραγαθημάτων καὶ αντιβραβευθών αναλόγως των εμοί επακολουθησάντων μυρίων δεινών παθημάτων καὶ ούτως ανακουφίσω εμαυτόν εκ της ἔκτοτε ἀχρι του νυν κατατριχούσης με δεινής δυστυχίας, ήτις ἄκρως καταπιέζει την σήμερον το λιπαρόν γήρας μου· ἀλλὰ φεύ μοι! παρ πάσαν μου μεγίστην ελπίδα απέτυχον πασών, ὥστε διὰ τας τοιαύτας απροσδοκήτους αποτυχίας καὶ διὰ τας προς εμέ γενομένας ἔκτοτε ἀχρι τουδε μεγίστας αδικίας των κατα καιρόν κρατούντων καὶ ακρίτως διοικούντων, τοσαύτα ἔτη υστερούμενος της εἰς εμέ ανηκούσης διδασκαλικῆς θέσεως καὶ πάστης ἄλλης κυβερνητικῆς ζωογόνου υπηρεσίας, πεφορτιμένος καὶ υπό μιας τινός πολυαρίθμου καὶ αδυνάτου οικογενείας καὶ ως ουδεμίαν κινητήν ἡ ἄλλην ακίνητον περιουσίαν μη ἔχων, ειμῇ την διὰ πόνων καὶ ιδρώτων μοι αποκτηθείσαν μικράν παιδείαν τοσούτους χρόνους ανενέργητον, ἔφθασα ας μη ὀφελον διὰ ταύτα εις τὸν ἔσχατον βαθμόν της δυστυχίας καὶ κατέστην αγέλαστος πέτρα. Όθεν φιλανθρωπότατο Κύριοι! ως πανταχόθεν την σήμερον εξηπορημένος καὶ καθ' υπερβολήν υπό της ἄκρας μου ανεχείας στενοχωρημένος, διὰ τούτο προστρέχω ἡδη μετά Θεόν επί των λαμπρών ημερών σας εἰς τὸ χριστομίμητον μέγα μημόν ἔλεος καὶ εκ της κατωδύνου μου καρδίας δακρυρροών, καθικετεύω μημάς, ίνα ποιήσαντες παντοίους τρόπους οιασδήπτινος ευκολίας, συστήσητε καμέ τον πολυπαθή καὶ πάμπτωχον φιλόμουσον εἰς τινα διδασκαλικήν θέσιν, ὅπως διὰ της τοιαύτης σας φιλανθρωποτάτης ταχείας διδασκαλικῆς συστάσεως, δυνηθώ καγώ ο δυστυχής πρεσβύτης βαρυφαμελίτης, αποχρώντως ανακουφίσας το γήρας μου εκ της πολιορκούσης με σημερινής δεινής δυστυχίας, ἀνετον οπωσδύν το υπόλοιπον της ζήτης μου να ζήσω καὶ την λιμοκτούντων πολυάριθμον οικογένειάν μου ευκόλως του λοιπού να ζωογονήσω. Ούτω δε καὶ τα σωζόμενα παρ' εμοί ανέκδοτα παντοία εἵματρα πονήματα, ιερογλυφικά τε καὶ ἄλλα ἄπτα πάνυ αφέλημα καὶ αναγκαία εἰς τα πιεστήρια του τύπου ευχερώς θέλω συστήσω καὶ δ' αυτῶν ελπίζω την ομογενή τημών νεολαίαν τα μέγιστα να ωφελήσω καὶ μητρόσυνον αιώνιον μετά την εμήν αποβίωσιν ν' αφήσω. Αναθέτων θέντων τας ελπίδας μου εἰς το φιλανθρωπότατον τούτο Υπουργείον, πέπεισμαι αδιστάκτως ὅτι θέλει ακροασθή πάντως την παρούσαν μου οικτρά δέσησιν καὶ αναμφιλέκτως θέλει ενεργήσει την εμήν ταύτην λίαν κατεπείγουσαν αίτησιν καὶ ως εκ τούτου υποσημειούμαι μετά πάσης της

οφειλομένης ευγνωμοσύνης.

Ἐν Αθήναις τη 20 Δεκεμβρίου 1848
ο ευπιθέστατος
Κωνσταντίνος Λουλουδάκης.

ΠΗΓΗ
Γ.Α.Κ./Υπουργείο Παιδείας,
– Θυρίς 143, Φάκ. 11
– Θυρίς 113, Φάκ. 9